

De eerste les

Een nieuw schooljaar. De eerste les. Ik maak foto's, want dan kan ik snel de namen leren. Daar hebben de leerlingen helemaal geen zin in, want ze willen eerst poetsen en kammen en alle veren opborstelen voordat ze op de foto gaan. Ze friemelen en frommelen om onder de foto uit te komen. Ik ben op een leeftijd dat een lang verblijf voor de spiegel niet echt meer helpt, dus ik kan me moeilijk inleven. Huppakee, geen mitsen en maren en in viertallen voor het bord en eerst je naam boven je hoofd op het bord schrijven.

Leuke foto's overigens, want lekker onvoorbereid en ze maken er maar het beste van met elkaar en dat maakt het gezellig. Ik beloof dat ik de foto's op Facebook zal zetten, maar nu gaat iedereen schreeuwen en gillen.

De rest van deze les wordt gebruikt om wat afspraken te maken. Nou ja en dan beginnen we maar gewoon met hoofdstuk 1 uit het boek. Ik heb daar een mooie Powerpoint presentatie bij gemaakt, met wat uitleg en een hand out. Het is onderwijskundig allemaal dik in orde en ze doen het ook braaf, want dit is de eerste les. Dat schiet lekker op en voor ik het weet zijn we alweer bij paragraaf 2.

Paragraaf 2 gaat over de binaire naamgeving van Linnaeus. Je noemt een schildersmossel geen schildersmossel, maar *Unio Pictorum*, zodat er geen Babylonische spraakverwarring plaatsvindt als wetenschappers uit verschillende windstreken met elkaar over de mossel willen communiceren. Het gaat ook over het soortbegrip.

Het loopt gesmeerd, maar er zit geen leven in deze les. Ik stel maar eens een vraag.

"Kunnen een hond en een kat samen nakomelingen krijgen? ....."

De klas heeft even tijd nodig om te beseffen dat we van toestand veranderd zijn en dat het geen eenrichtingsverkeer meer is. Dan breekt de bui los.

"Ja, natuurlijk, want er bestaan ook lijgers, kruisingen van leeuwen en tijgers."

"Ja, want een paard kan ook met een zebra."

"Nee, het is een paard met een ezel... Ezel!"

"Nee, want onze poes is gesteriliseerd."

"Een mens kan ook met een chimpansee."

"Nee, want het zijn verschillende soorten."

Precies, dat wilde ik horen, want nu kan ik uit gaan leggen, wat de kenmerken van een soort zijn.

Dacht ik. Tsja, wat is liefde?

“Het kan wel, want onze hond is verliefd op onze poes, ze doen het alleen niet met elkaar. Maar zijn zo lief. Dan gaat de hond bij de poes in de mand liggen en likt haar vachtje. Dat is toch ook liefde?”

Tsja, wat is liefde? Goede vraag en bestaat liefde bij dieren? Ho, ho, ho, dat was niet het onderwerp, het gaat over het soortbegrip: dieren zijn van dezelfde soort als ze met elkaar vruchtbare nakomelingen kunnen krijgen. Het zal wel, verliefdheid bij dieren en mensen is veel boeiender.

Leerlingen, je geeft ze een vinger en ze nemen je hele hand.

Deze column komt uit de bundel “Huiswerk...? Denkt u dat ik daar tijd voor heb?”